Inkomstenbelasting. Vennootschapsbelasting. Loonbelasting. Afdrachtverminderingen. Belasting van personenauto's en motorrijwielen. Omzetbelasting. Algemene wet inzake rijksbelastingen. Invorderingswet. Overgangsregeling; Terugtrekking Verenigd Koninkrijk uit Europese Unie zonder terugtrekkingsovereenkomst (Besluit overgangsregeling *no deal* Brexit).

Belastingdienst/Corporate Dienst Vaktechniek

Besluit van xx maart 2019, nr. 2019-….., Staatscourant 2019, …

De Staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

Dit besluit bevat vooruitlopend op wetgeving een algemene goedkeuring voor een aantal belastingwetten. Deze algemene goedkeuring voorziet in een algemene overgangsregeling nu het Verenigd Koninkrijk zich op 29 maart, 24.00 uur, uit de Europese Unie zal terugtrekken zonder terugtrekkingsovereenkomst. Door deze algemene goedkeuring wordt het Verenigd Koninkrijk voor het lopende belastingjaar (kalenderjaar 2019) dan wel voor lopende boekjaren die vóór 30 maart 2019 zijn aangevangen nog beschouwd als deel uitmakend van de Europese Unie. Hierdoor blijft voor deze periode voor deze belastingwetten het fiscale regime van vóór 30 maart 2019 van toepassing.
Daarnaast bevat dit besluit voor een aantal andere belastingwetten specifieke goedkeuringen, bijvoorbeeld om te voorzien in een soepele overgang voor goederen die op het tijdstip van de terugtrekking onderweg zijn van of naar het Verenigd Koninkrijk.

1. Inleiding

Door de terugtrekking uit de Europese Unie zonder terugtrekkingsovereenkomst (hierna aangeduid als *no deal* Brexit) wordt het Verenigd Koninkrijk vanaf 30 maart 2019 een derde land. Deze wijziging in de loop van een belastingjaar dan wel boekjaar kan fiscale gevolgen hebben voor burgers en voor bedrijven. Dit zijn gevolgen waar men zich - gelet op de onduidelijkheid over de wijze van terugtrekking die zich gedurende lange tijd heeft voorgedaan - niet altijd goed op heeft kunnen voorbereiden. Daarom acht ik – zoals aangekondigd in mijn brief van 4 februari 2019[1] – een overgangsregeling gewenst waardoor men gedurende enige tijd de mogelijkheid heeft om zich op deze wijzigingen voor te bereiden. Als gevolg van de in dit besluit opgenomen algemene goedkeuring wordt het Verenigd Koninkrijk voor een aantal belastingwetten voor het lopende belastingjaar dan wel boekjaar nog beschouwd als deel uitmakend van de Europese Unie. Hierdoor blijft het huidige fiscale regime voor deze belastingwetten van toepassing als ware het Verenigd Koninkrijk nog steeds lid van de Europese Unie. Voor bedrijven beoogt deze algemene goedkeuring met name de acute fiscale gevolgen en administratieve lasten van een wijziging in de loop van een boekjaar te voorkomen. Hierdoor worden bijvoorbeeld zogenoemde compartimenteringsvraagstukken voorkomen. Daarnaast bevat dit besluit enkele specifieke goedkeuringen.

[1] Kamerstukken II 2018/19, 31066, nr. 454.

De algemene goedkeuring geldt voor:
- de Wet inkomstenbelasting 2001;
- de Wet op de loonbelasting 1964 (met deels een verlengde overgangsperiode voor alleen bestaande gevallen);
- de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen;
- de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;
- de Algemene wet inzake rijksbelastingen; en
- de op deze wetten betrekking hebbende algemene maatregelen van bestuur, ministeriële regelingen en beleidsbesluiten.

De specifieke goedkeuringen gelden voor:
- de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992;
- de Wet op de omzetbelasting 1968;
- de Invorderingswet 1990; en
- de op deze wetten betrekking hebbende algemene maatregelen van bestuur, ministeriële regelingen en beleidsbesluiten.

De overgangsregeling is primair bedoeld voor burgers en bedrijven waarvoor als gevolg van de *no deal* Brexit de (fiscale) situatie direct wijzigt (de bestaande gevallen). Voor nieuwe gevallen, bijvoorbeeld mensen die na 29 maart 2019 maar nog in 2019 naar het Verenigd Koninkrijk verhuizen, zou het standpunt kunnen worden ingenomen dat een overgangsregeling niet nodig is. Voor de Belastingdienst is het in de uitvoering echter moeilijk om gedurende de periode waarin de overgangsregeling van toepassing is, een onderscheid te maken tussen bestaande en nieuwe gevallen. Om die reden geldt de overgangsregeling gedurende het lopende belastingjaar 2019 of het lopende boekjaar, ook voor nieuwe gevallen.

Dit beleidsbesluit bevat goedkeuringen met toepassing van artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hardheidsclausule) vooruitlopend op wettelijk overgangsrecht. De goedkeuringen die betrekking hebben op de omzetbelasting en de belasting van personenauto's en motorrijwielen zullen niet worden omgezet in wetgeving. Die goedkeuringen gelden slechts voor een korte periode (zie hierna) die al verstreken zal zijn op het moment dat de wet het Staatsblad zal hebben bereikt.

1.1 Gebruikte begrippen en afkortingen

Wet IB	Wet inkomstenbelasting 2001
Wet LB	Wet op de loonbelasting 1964
Wet Vpb	Wet op de vennootschapsbelasting 1969
Wet OB	Wet op de omzetbelasting 1968
Wet BPM	Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992
WVA	Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen
AWR	Algemene wet inzake rijksbelastingen
IW	Invorderingswet 1990
VK	Verenigd Koninkrijk
EU	Europese Unie
EER	Europese Economische Ruimte
BPM	Belasting van personenauto's en motorrijwielen
IND	Immigratie en Naturalisatiedienst

2. Overgangsregeling in het kader van de *no deal* Brexit

2.1 Goedkeuringen

2.1.1 Algemene goedkeuring Wet IB, Wet LB, WVA, Wet Vpb en AWR

Goedkeuring

Ik keur goed dat voor het belastingjaar 2019 dan wel het lopende boekjaar dat vóór 30 maart 2019 is aangevangen het VK wordt geacht deel uit te maken van de EU voor:

- de Wet IB;
- de Wet LB;
- de WVA;
- de Wet Vpb;
- de AWR; en
- de op deze wetten betrekking hebbende algemene maatregelen van bestuur, ministeriële regelingen en beleidsbesluiten.

In afwijking van deze algemene goedkeuring geldt voor de toepassing van de artikelen 26b, 28 en 29 Wet LB dat het VK tot en met 15 maanden na de terugtrekking (dus tot en met 29 juni 2020) nog geacht wordt deel uit te maken van de EU voor de werknemer die op de datum van terugtrekking van het VK uit de EU verblijft of werkzaam is in Nederland.

2.1.2 Specifieke goedkeuring IW

Goedkeuring

Ik keur goed dat voor de toepassing van de artikelen 25, vijfde en achtste lid, 25a en 25b IW het VK geacht wordt deel uit te maken van de EU voor belastingaanslagen inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting over belastingjaren tot en met 2019.

2.1.3 Specifieke goedkeuring Wet BPM

Goedkeuring

Ik keur goed dat in het kader van de teruggaafregeling van artikel 14a, eerste lid, Wet BPM ter zake van de export van een motorvoertuig, de inschrijving in het kentekenregister van het VK na 29 maart 2019 heeft te gelden als een inschrijving in een lidstaat van de EU.

Voorwaarden

Aan deze goedkeuring verbind ik de volgende voorwaarden:

- de tenaamstelling in het Nederlandse kentekenregister van het motorrijtuig is komen te vervallen vóór 29 maart 2019 24.00 uur Nederlandse tijd omdat het motorrijtuig buiten Nederland wordt gebracht;
- het motorrijtuig is overgebracht naar het VK;
- het motorrijtuig is binnen 13 weken na het vervallen van de tenaamstelling in het Nederlandse kentekenregister, maar uiterlijk 28 juni 2019 24.00 uur Nederlandse tijd, ingeschreven in het kentekenregister van het VK;
- het kentekenbewijs van het VK betreft een permanente inschrijving;
- er wordt voldaan aan de overige voorwaarden, genoemd bij of krachtens artikel 14a Wet BPM.

2.1.4 Specifieke goedkeuring Wet OB

Goedkeuring
PM

2.2 Toelichting en nadere voorwaarden

In het algemeen wordt opgemerkt dat de algemene goedkeuring waarin wordt bepaald dat het VK voor een aantal belastingwetten voor het lopende belastingjaar (kalenderjaar 2019) of het lopende boekjaar (het boekjaar dat vóór 30 maart 2019 is aangevangen en niet vóór 30 maart 2019 is geëindigd) wordt geacht nog deel uit te maken van de EU feitelijk betekent dat deze belastingwetten voor de genoemde periode onverkort van toepassing blijven op het VK als ware het VK nog onderdeel van de EU. Met andere woorden: in die periode verandert er in beginsel niets als gevolg van de *no deal* Brexit.

Zoals aangegeven in onderdeel 2.1.1 geldt voor de loonbelasting een uitzondering op de algemene goedkeuring bij de vereiste identificatieplicht en bij de toepassing van het zogenoemde anoniementarief (zie hierna onder 2.2.2 bij anoniementarief en identificatieplicht).

In een aantal gevallen is gekozen voor een specifieke goedkeuring. Deze specifieke goedkeuringen zijn beperkt tot een specifieke situatie zoals het geval is bij de goedkeuring die betrekking heeft op de conserverende belastingaanslagen (zie eveneens hierna).

De verschillende goedkeuringen worden hierna per belastingwet toegelicht hetzij aan de hand van een beschrijving, hetzij aan de hand van een of meer voorbeelden. De voorbeelden zijn niet uitputtend, maar indicatief voor het resultaat van de voorziene overgangsregeling.

2.2.1 Wet inkomstenbelasting 2001

Kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen
In de inkomstenbelasting wordt bij kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen rekening gehouden met onder andere negatieve inkomsten uit eigen woning, uitgaven voor inkomensvoorzieningen en persoonsgebonden aftrekposten, voor zover zij deze aftrekposten niet in hun woonland kunnen effectueren. Kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen komen ook in aanmerking voor het belastingdeel van de heffingskortingen voor de inkomstenbelasting. Een kwalificerende buitenlandse belastingplichtige is een belastingplichtige die:

a. inwoner is van de EU, de EER, Zwitserland of de BES-eilanden (hierna: de landenkring);
b. voldoet aan de onderworpenheidseis, bedoeld in artikel 7.8, zesde lid, Wet IB 2001; en
c. een inkomensverklaring van zijn woonland verstrekt.

Aangezien de regeling voor kwalificerende buitenlandse belastingplichtige alleen van toepassing is op inwoners van de landenkring, leidt de terugtrekking van het VK uit de EU ertoe dat inwoners van het VK op basis van de Wet IB onder andere niet in aanmerking komen voor eventuele persoonsgebonden aftrekposten en het belastingdeel van de heffingskortingen voor de inkomstenbelasting. De algemene goedkeuring zorgt ervoor dat deze inwoners van het VK voor het gehele belastingjaar 2019 kwalificerende buitenlandse belastingplichtige kunnen blijven.

2.2.2 Wet op de loonbelasting 1964

Belastingdeel van de arbeidskorting
Het belastingdeel van de arbeidskorting bedraagt in 2019 maximaal € 835. De buitenlandse belastingplichtige die loon uit tegenwoordige arbeid geniet en woont in de landenkring heeft recht op arbeidskorting. Na de terugtrekking behoort het VK niet langer tot de landenkring. Een in het VK woonachtige werknemer met in Nederland belast loon zou zonder de algemene goedkeuring in de meeste gevallen direct bij de uittreding het recht op het belastingdeel van de arbeidskorting verliezen. Door de algemene goedkeuring blijft dit recht tot en met 31 december 2019 bestaan.

Anoniementarief en identificatieplicht (afwijking van algemene goedkeuring Wet LB)
Door de terugtrekking uit de EU worden VK-burgers en hun familieleden in beginsel vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet. Voor de voorkoming van de toepassing van het anoniementarief[2] en voor de voor de loonbelasting vereiste identificatie zijn dan een verblijfsvergunning en tewerkstellingsvergunning nodig. Een afschrift van deze documenten moet

[2] Zie artikel 26b Wet LB.

worden opgenomen in de loonadministratie. De mensen die op het moment van de terugtrekking al in Nederland verblijven of werkzaam zijn, zullen in de meeste gevallen echter niet direct over een verblijfsvergunning en tewerkstellingsvergunning beschikken.

Volgens het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen is het vreemdelingen uit het VK en hun familieleden die op de datum van de terugtrekking van het VK uit de EU gerechtigd waren om in Nederland te verblijven en te werken toegestaan om nog vijftien maanden na de dag van die terugtrekking vrij in Nederland te verblijven of arbeid te verrichten. Zij ontvangen van de IND een tijdelijke verblijfsvergunning op basis waarvan arbeid in Nederland vrij is toegestaan. Tijdens de overgangsperiode van vijftien maanden nodigt de IND deze VK-burgers en hun familieleden uit om een aanvraag om een verblijfsvergunning op grond van een definitieve regeling in te dienen.

Door de uitzondering op de algemene goedkeuring voor het anoniementarief en de identificatieplicht in de zin van de loonbelasting kunnen deze VK-burgers en hun familieleden voor de toepassing van de artikelen 26b, 28 en 29 Wet LB tijdens de overgangsperiode van vijftien maanden na de genoemde terugtrekking worden aangemerkt als vreemdeling die op grond van een overeenkomst van internationaal recht is uitgezonderd van de verplichting tot het hebben van een geldige verblijfsvergunning als bedoeld in de Vreemdelingenwet 2000 en tot het hebben van een geldige tewerkstellingsvergunning als bedoeld in de Wet arbeid vreemdelingen. De werkgever hoeft dus voor VK-burgers en hun familieleden die op de datum van de terugtrekking van het VK uit de EU gerechtigd waren om in Nederland te verblijven en te werken ondanks die terugtrekking niet het anoniementarief toe te gaan passen. Werkgevers kunnen door de algemene goedkeuring voor hen ook de regeling met betrekking tot de identificatieplicht in de Wet LB gedurende de overgangsperiode blijven uitvoeren alsof de genoemde terugtrekking niet heeft plaatsgevonden.

2.2.3 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen

Afdrachtvermindering zeevaart
Een bedrijf dat zeevarenden in dienst heeft komt ingevolge de artikelen 17 tot en met 20 WVA onder voorwaarden in aanmerking voor een vermindering van de af te dragen loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. De afdrachtvermindering bedraagt 40% van de loonsom van de zeevarende in het geval de zeevarende woonachtig is in een EU-lidstaat en 10% van die loonsom als de zeevarende woonachtig is buiten de EU. Zodra het VK uit de EU treedt daalt dus de afdrachtvermindering voor een Engelse zeevarende, in dienst van een Nederlands bedrijf. Als gevolg van de algemene goedkeuring blijft dan voor die zeevarende het percentage van 40% van toepassing tot 1 januari 2020.

Speur- en ontwikkelingswerk (S&O)
Ingevolge de artikelen 21 tot en met 29 WVA komt een bedrijf dat speur- en ontwikkelingswerk verricht onder voorwaarden in aanmerking voor een afdrachtvermindering op de af te dragen loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. De afdrachtvermindering is gerelateerd aan het aantal uren dat aan het betreffende werk wordt verricht, het gemiddelde uurloon van diegenen die het werk verrichten en het bedrag aan kosten en uitgaven verbonden aan het werk. De afdrachtvermindering is ingevolge artikel 1, eerste lid, onderdeel o, WVA ook van toepassing ingeval de werkzaamheden in een ander EU-lidstaat worden verricht. Die mogelijkheid vervalt voor de in het VK verrichte werkzaamheden indien het VK zich uit de EU terugtrekt. Als gevolg van de algemene goedkeuring telt dan tot 1 januari 2020 ook het werk in het VK nog mee voor de afdrachtvermindering.

2.2.4 Wet op de vennootschapsbelasting 1969

Deelnemingsvrijstelling
Als gevolg van het feit dat het VK vanaf 30 maart 2019 geen deel meer uitmaakt van de EU, kan zich bijvoorbeeld de situatie voordoen dat de deelnemingsvrijstelling niet langer van toepassing is op de voordelen uit hoofde van een belang dat door een Nederlandse belastingplichtige voor de vennootschapsbelasting wordt aangehouden in een in het VK gevestigde dochtervennootschap. De deelnemingsvrijstelling is in beginsel van toepassing indien een belastingplichtige voor ten minste 5% van het nominaal gestorte kapitaal aandeelhouder is van een vennootschap. Op grond van artikel 13, derde lid, Wet Vpb is de deelnemingsvrijstelling van toepassing als de aandelen in het bezit van de belastingplichtige ten minste 5% van de stemrechten vertegenwoordigen. Deze bepaling geldt uitsluitend als de dochtervennootschap waarin het belang wordt gehouden in een lidstaat van de EU is gevestigd en Nederland met die lidstaat bovendien een belastingverdrag heeft gesloten dat voorziet in een verlaging van belastingheffing op dividenden op grond van het aantal stemrechten. Met het VK heeft Nederland een belastingverdrag met een dergelijke bepaling.

Als bijvoorbeeld een Nederlandse besloten vennootschap een belang aanhoudt in een in het VK gevestigde vennootschap en dit belang ten minste 5% van de stemrechten vertegenwoordigt, maar geen 5% van het nominaal gestorte kapitaal, zou de toepassing van de deelnemingsvrijstelling dus vanaf 30 maart 2019 vervallen. Dit betekent dat zich een sfeerovergang zou voordoen. Voordelen die toerekenbaar zijn aan de periode vóór de sfeerovergang zijn vrijgesteld en voordelen die toerekenbaar zijn aan de periode na de sfeerovergang zouden niet zijn vrijgesteld. Dat betekent dat de winsten die betrekking hebben op het lopende boekjaar zouden moeten worden gesplitst in voordelen die toerekenbaar zijn aan de periode voor respectievelijk na een *no deal* Brexit (compartimentering). Dit is complex en leidt tot administratieve lasten voor de belastingplichtige en uitvoeringslasten voor de Belastingdienst.

Door de algemene goedkeuring behoeft deze toerekening in de loop van een boekjaar niet plaats te vinden. Als de sfeerovergang samenvalt met het einde van een boekjaar is de compartimentering administratief eenvoudiger. Bovendien stelt de overgangsregeling de belastingplichtige in staat zich voor te bereiden op de nieuwe situatie en eventueel een wijziging in de

eigendomsstructuur tot stand te brengen, zodat de toepassing van de deelnemingsvrijstelling kan worden behouden.

Fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting
Doordat het VK zich terugtrekt uit de EU per 30 maart 2019, zou het mogelijk zijn dat zogenoemde zuster- en Papillon-fiscale eenheden op dat moment eindigen ingeval die een top- of tussenmaatschappij hebben in het VK (als bedoeld in artikel 15, tiende lid, Wet Vpb). Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de situatie dat alle aandelen in twee in Nederland gevestigde zustermaatschappijen worden gehouden door een in het VK gevestigde vennootschap. De Nederlandse zustermaatschappijen kunnen dan - zolang het VK tot de EU behoort - onder voorwaarden een fiscale eenheid vormen. Een belangrijke voorwaarde voor het kunnen vormen van een fiscale eenheid in deze situatie is dat de moedermaatschappij is gevestigd in een lidstaat van de EU. Als gevolg van de terugtrekking van het VK zal niet langer aan deze voorwaarde worden voldaan en zou de fiscale eenheid op dat moment eindigen.

Het eindigen van de fiscale eenheid heeft gevolgen voor de administratieve lasten en uitvoeringslasten voor de belastingplichtige, respectievelijk de Belastingdienst. Zo moet de fiscale eenheid een vermogensopstelling overleggen om het vermogen te bepalen van de maatschappijen die geen deel meer uitmaken van de fiscale eenheid.[3] Door de verbreking van de fiscale eenheid samen te laten vallen met het moment van het einde van het boekjaar - dat op basis van de algemene goedkeuring mogelijk is - wordt de administratieve last verminderd, omdat aangesloten kan worden bij beschikbare (eindejaars)cijfers.

Overigens kunnen in bepaalde situaties bepaalde gevolgen van het eindigen van de fiscale eenheid (als bedoeld in artikel 15, tiende lid, Wet Vpb) mogelijk op basis van bestaande wet- en regelgeving worden voorkomen.[4] Dit vereist meestal wel een aanpassing van de groepsstructuur. De algemene goedkeuring geeft belastingplichtigen enige tijd deze aanpassingen door te voeren.

2.2.5 Algemene wet inzake rijksbelastingen

Onderworpenheidsfictie artikel 38, tweede lid, AWR
De algemene goedkeuring voor de AWR is primair van belang voor de zogenoemde onderworpenheidsfictie uit artikel 38, tweede lid, AWR. Indien het VK geen EU-lidstaat meer is voor de toepassing van de AWR, wordt - kort gezegd - niet langer aan de onderworpenheidsfictie en hiermee de voorwaarden voor de voorkoming van dubbele belasting voldaan.

Artikel 38 AWR regelt namelijk de voorkoming van dubbele belasting zonder wederkerigheid. Artikel 38, eerste lid, AWR bevat de bevoegdheid om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur eenzijdig regels vast te stellen ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen waarin hierin niet op andere wijze is voorzien (bijvoorbeeld met een bilateraal verdrag ter voorkoming van dubbele belasting). Aan die delegatiebepaling is uitvoering gegeven met het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (BvdB 2001). Voor het eenzijdig

[3] Artikel 15, veertiende lid, Wet Vpb, jo. artikel 13, eerste lid, van het Besluit fiscale eenheid 2003.
[4] Artikel 15, veertiende lid, Wet Vpb, jo. artikel 41, eerste lid, van het Besluit fiscale eenheid 2003.

voorkomen van dubbele belasting geldt de zogenoemde onderworpenheidseis, verder uitgewerkt in het BvdB 2001.

Artikel 38, tweede lid, AWR betreft een versoepeling van die onderworpenheidseis. Onder voorwaarden wordt volgens deze bepaling per definitie aan de onderworpenheidseis geacht te zijn voldaan. Er moet dan sprake zijn van een in Nederland woonachtige werknemer, die in een privaatrechtelijke dienstbetrekking tot een werkgever die is gevestigd in een EU-lidstaat (of een EER-staat), gedurende ten minste drie aaneengesloten maanden arbeid verricht in een niet-verdragsstaat (en artikel 37 AWR niet van toepassing is). Zolang het VK door de algemene goedkeuring wordt geacht een EU-lidstaat te zijn, kan een werkgever in het VK kwalificeren als een in een EU-lidstaat gevestigde werkgever. De algemene goedkeuring voorziet erin dat op 31 december 2019 in ieder geval nog steeds aan de betreffende voorwaarde van de onderworpenheidsfictie voor het eenzijdig voorkomen van dubbele belasting wordt voldaan.

2.2.6 Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992

Teruggaafregeling
Voor motorrijtuigen waarvan de tenaamstelling in het Nederlandse kentekenregister komt te vervallen, omdat het motorrijtuig buiten Nederland wordt gebracht, kent de Wet BPM een teruggaafregeling (artikel 14a, eerste lid, Wet BPM).

Een van de voorwaarden is dat het motorrijtuig binnen dertien weken na het vervallen van de tenaamstelling in het Nederlandse kentekenregister wordt ingeschreven in een andere lidstaat van de EU.[5] Bij het verzoek om teruggaaf BPM moet een door de bevoegde autoriteit afgegeven kentekenbewijs worden overgelegd waaruit blijkt dat het motorrijtuig is ingeschreven in het kentekenregister van de andere lidstaat. Dit mag geen kentekenbewijs zijn dat is afgegeven op basis van een tijdelijke inschrijving.
In het geval van een *no deal* Brexit voldoet een inschrijving na 29 maart 2019 24.00 uur Nederlandse tijd in het kentekenregister van het VK niet aan de voorwaarden die zijn gesteld voor een teruggaaf BPM.

Dit acht ik onwenselijk voor die gevallen waarin voor 30 maart 2019 uur de tenaamstelling in het Nederlandse kentekenregister komt te vervallen en binnen dertien weken na die datum worden ingeschreven in het VK. Door de specifieke goedkeuring is een teruggaaf alsnog mogelijk als voldaan wordt aan de voorwaarden.

2.2.7 Invorderingswet 1990

Uitstelfaciliteiten voor conserverende belastingaanslagen
Voor bepaalde conserverende belastingaanslagen kan uitstel van betaling worden verleend op grond van speciale uitstelfaciliteiten. Dit is geregeld in artikel 25, vijfde lid, IW (en de daarop gebaseerde bepalingen) voor conserverende belastingaanslagen over pensioen en lijfrente en in artikel 25, achtste lid, IW (en de daarop gebaseerde bepalingen) voor conserverende

[5] Artikel 4a Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992.

belastingaanslagen in verband met een aanmerkelijk belang. De specifieke goedkeuring voor de IW ziet onder meer op de toepassing van de voorwaarden die gelden voor deze uitstelfaciliteiten.

Bij een deel van deze uitstelfaciliteiten geldt dat de voorwaarden mede afhankelijk zijn van het al dan niet wonen in een EU-lidstaat. Voor deze conserverende belastingaanslagen kan langdurig uitstel van betaling worden verleend. Een voorwaarde die in principe door de ontvanger wordt gesteld om voor uitstel van betaling in aanmerking te komen is dat de belastingschuldige zekerheid moet stellen. Van deze eis wordt echter afgezien als de belastingschuldige naar een andere EU-lidstaat is geëmigreerd.

Een *no deal* Brexit zou ertoe kunnen leiden dat belastingschuldigen die naar het VK zijn geëmigreerd en die reeds uitstel van betaling hebben, alsnog aan de voorwaarde moeten gaan voldoen om zekerheid te stellen. Door de specifieke goedkeuring voor de IW worden onder andere voor de lopende conserverende belastingaanslagen waarbij het al dan niet wonen in een EU-lidstaat van belang is de inwoners van het VK gelijkgesteld met inwoners van een EU-lidstaat. Dit betekent dat voor conserverende belastingaanslagen waarvoor reeds uitstel van betaling is verleend, het uitstel kan worden gecontinueerd. De Belastingdienst hoeft daardoor geen zekerheid te gaan eisen en – bij het ontbreken van zekerheid – niet tot inning over te gaan. Omdat de betrokken burger zich niet goed op de gevolgen van een *no deal* Brexit heeft kunnen voorbereiden zou problematisch klantcontact kunnen ontstaan.

Voorts heeft de specifieke goedkeuring voor de IW effect voor de nog op te leggen conserverende belastingaanslagen inkomstenbelasting over de jaren tot en met het kalenderjaar 2019. Als de belastingschuldige in die periode naar het VK is geëmigreerd zal uitstel van betaling worden verleend zonder dat zekerheid wordt gevraagd.
De specifieke goedkeuring voor de IW is over de jaren tot en met het kalenderjaar 2019 eveneens van toepassing op conserverende belastingaanslagen inkomstenbelasting met betrekking tot aanspraken uit een overeenkomst van levensverzekering of een pensioenregeling als bedoeld in artikel 1e, tweede lid, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 die zijn of worden ondergebracht bij een verzekeraar die is gevestigd in het VK en die in het VK bevoegd is tot het uitoefenen van het directe verzekeringsbedrijf. Ook voor die situaties zal verleend uitstel van betaling worden gecontinueerd of worden verleend zonder zekerheid te eisen.

Uitstelfaciliteiten artikelen 25a en 25b IW
In de artikelen 25a en 25b IW is een uitstelfaciliteit opgenomen voor zogenoemde exitheffingen in het kader van de inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting waarvoor geldt dat de voorwaarden mede afhankelijk zijn van het al dan niet wonen/gevestigd zijn in een EU-lidstaat. Een *no deal* Brexit zou ertoe kunnen leiden dat belastingschuldigen die in het VK wonen of gevestigd zijn niet langer gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om de exitheffing met behulp van een betalingsregeling te voldoen. Door de specifieke goedkeuring wordt deze mogelijkheid gecontinueerd en worden inwoners van het VK voor wat betreft de toepassing van de uitstelfaciliteit voor de exitheffingen over de belastingjaren tot en met het kalenderjaar 2019 gelijkgesteld met inwoners van een EU-lidstaat.

3. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 30 maart 2019.

4. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit overgangsregeling *no deal* Brexit.

Dit besluit wordt in de Staatscourant geplaatst.

Den Haag, ...

De Staatssecretaris van Financiën,

namens deze,